

har ønsket. Den ærede Ordfører har gjort et faa stort Arbejde ved disse Love og udført det faa loyalt, at man fra denne Side betragtet ikke kunde misunde ham den Fornøjelse at lede Fler-tallet i Folkethinget til Bedtagelsen af en Ma-rinelov som den, han ønsker. Jeg er imidlertid overbevist om, at, dersom man ved denne Afstem-ning fulgte de Forslag, som jeg og mine nær-meste Venner i Udvalget have stillet, vilde man ogsaa faae en Marinelov, der var baade Landet værdig og Folket til Nytte. Der vilde da paa flere Punkter være gjort i militær Henseende nyt-tige, men dog finantzielt overkommelige Endrøn-nelser fra det Standpunkt, man tidligere har staaet paa, fra den Side i Salen, hvortil jeg hører, og ligeledes Fremskridt fra selve den nu bestaaende Søværnsordning, Endrømmelser, som vi have erkjendt maatte gjøres for at naae en Over-enskomst i disse Forhold, ogsaa henset til den Udvikling paa forskjellig Maade, som Flaaden har faaet, og den Betragtning, hvorpaa ogsaa vi ere gaaede ind, at man burde vise Flaaden en noget større Hensynstagen end hidtil har været Til-fældet, men — at gaa forvidt, er at forgyaa. Det forekommer os, at de ærede Herrer kunde have sparet sig nogle hundrede Tusinde Kroner paa de-res Forslag og dog være blevene indenfor rimelige Grændser. Dette bliver imidlertid deres egen Sag, jeg skal ikke nærmere opriske Grindringerne derom fra 2den Behandling af denne Sag; jeg skal gaa til selve de stillede Endringsforslag. Jeg tror da, det er praktisk, at jeg, forsaavidt jeg har Leilighed til at omtale dem, nævner dem i den Orden, i hvilken den høitærede Formand har nævnt, at de vilde komme til Afstemning, og jeg møder da først Forslaget under Nr. 41, der gaar ud paa, at § 68, hvorefter denne Lov skal sættes i Forbindelse med en Lov, der hører under en anden Minister, om Hærvæsenet, skal udgaa. Der har i tidligere Samlinger gjentagne Gange været sat en saadan Paragraf ind i Flaadeloven, naar man nemlig har staaet saaledes baade med Hærloven og Flaadeloven, at man erkjendte, at der kunde være Et eller Andet, man kunde give efter paa her eller der, og man havde een Minister at forhandle med. Naar man imidlertid har med to Minister at gjøre, og hver har sin Lov, saa er et Forsøg paa en saadan Samarbejden allerede noget vanskeligt, og det bliver aldeles illusorisk fra det Dieblif af, man fuldt ud har givet det, man har Hjerte til, og som Ministeren ønsker, ja endog paa sine Punkter, hvad jeg nær-meste skal komme til, er gaaet ikke lidet yverligere, end selve Ministeren forlanger. Naar man først er kommen dertil med sine Forslag og maa fast-holde dem under Afstemningen, saa er en Sammenfoblingsparagraf meningsløs; da maa det ærede Hvertal, som vil have Loven i denne Skik-kelse, ogsaa være enig om, at de tør tage Loven saaledes. At lave Sylte paa denne Lov i Saab

om, at noget Andet andetsteds enten skal slagtes eller vækkes til Live, er dog vist neppe formaals-tjenligt. Jeg skal derfor erklære, at jeg stemmer for, at den omtalte § 68 skal udgaa, og jeg kan paa mine nærmeste Meningsfællers Begne her i Salen erklære, at de agte at gjøre det Samme. De sige det herved, for at de ærede Herrer kunne stemme over Endringsforslagene under det Indtryk, at, saaledes som Loven ved Afstemningerne over de enkelte Endringsforslag kommer til at se ud, vilde de komme til at tage dem, hvis de ikke vilde stemme imod den tilsidst. Man har ment, at denne Erklæring, som jeg her-ved fremsætter, kunde ligesom pointere noget næriere derved, at dette Forslag blev afstemt for vore Endringsforslag under Nr. 6 og Nr. 5. Jeg har imidlertid anset det for en i formel Hæn-seende temmelig ligegyldig Sag, om enten en saadan Afstemning fandt Sted før end dette, eller der blot blev afgivet en Erklæring, hvorefter ærede Medlemmer være sig bevidste, at de maatte stemme over det foreliggende Forslag under den bestemte Forudsætning, at, hvad de vedtage, maatte de finde sig i blev til Lov, hvis de da vilde stemme der-for tilsidst og ikke da stemme imod. Dette For-slag om, at denne Afstemning vilde foregaa saa-ledes, staaer paa den Endringsforslagsliste, der blev omdelt i det høie Thing i Mandags. Nu i dette Dieblif, lige op til Kl. 1, modtager man imidlertid et Forslag, der med et andet Indhold sigter til den samme Afstemningsorden, altsaa en Afstemning tilsidst over en vis Art Sammenfob-ling. Det er interessant at lægge Mærke til, at et Forslag af en saadan Betydning ved en alvor-elig Sags 3die Behandling — som altsaa godt kan være den sidste, — kan fremkomme her i Thinget umiddelbart paa Minuten, naar Forhand-lingerne skulle begynde. Det er noget faa inter-essant, men iøvrigt ogsaa en faa betænkelig Sag, at jeg i alt Fald maa udtale, at jeg vil forbe-holde mig senere at benytte den hel- eller halv-officielle Bei, som man skal gaa, for mulig at søge Oplysning om, af hvilken Grund et saadant Forslag først er fremlagt paa Thingets Bord i dette Dieblif. De ærede Medlemmer, der have stillet det, have havt to Dages Betænkningstid, og det skalde undre mig, om jeg slutter feil, naar jeg siger, at allerede for 24 Timer — eller et Døgn siden, for at bruge et mere almindeligt Udtryk — var deres Beslutning om Endrings-forslagets Stillelse fattet. Er da dette Forslag holdt tilbage, for at det ikke skalde kunne stænkes Overveielse forinden af Thingets øvrige Grupper, eller til hvilken Tid var det indgivet i Trykkeriet, og er det der holdt tilbage? Jeg tror, at for Forretningsgangen her i Salen og for Forhand-lingerne om saadanne Spørgsmaal er det ikke af Veien at faae denne Sag oplyst, og man kan jo overveie, ad hvilken Bei det kan ske. Der er imidlertid ikke lykkes Noget ved denne Udsættelse af Endringsforslagets Fremme, thi man maatte